

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 8

54 Dar El, după ce i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mână și a strigat cu glas tare: „Fetițo, scoală-te !” 55 Și duhul ei s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecât. Isus a poruncit să-i dea să mănânce. 56 Părinții ei au rămas uimiți. Isus le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplate.

EVANGHELIA DUPĂ MATEI
CAPITOLUL 1
Nașterea lui Isus Hristos

18 Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa : Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif ; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt. 19 Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii ; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns. 20 Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis : „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt. 21 Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.” 22 Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească ce vestise Domnul prin prorocul care zice : 23 „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu, și-I vor pune numele Emanuel” care, tâlmăcit, înseamnă :

„Dumnezeu este cu noi.” 24 Când s-a trezit Iosif din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului; și a luat la el pe nevasta sa. 25 Dar n-a cunoscut-o, până ce ea a născut un Fiu. Și el I-a pus numele Isus.

CAPITOLUL 2

Magii la Ierusalim – Irod

1 După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudeea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din răsărit la Ierusalim 2 și au întrebat : „Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor ? Fiindcă I-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm Lui.” 3 Când a auzit împăratul Irod acest lucru, s-a tulburat mult ; și tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el. 4 A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului și a căutat să afle de la ei unde trebuia să Se nască Hristosul. 5 „În Betleemul din Iudeea”, i-au răspuns ei, „căci iată ce a fost scris prin prorocul : 6 „Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel.”

Fuga în Egipt – Omorârea pruncilor

13 După ce au plecat magii, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif și-i zice : „Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui, fugi în Egipt și rămâi acolo până îți voi spune eu ; căci Irod are să caute Pruncul, ca să-L omoare.” 14 Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama Lui, noaptea ... Continuare în numărul viitor

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 146 / 18 Decembrie 2016

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Mâna Lui Dumnezeu ?
- Un frate ca acesta !
- Semnificația Nașterii Domnului Isus
- Anunțuri
- Versete de memorat
- Să citim Biblia împreună

EVANGHELIA DUPĂ LUCA 2 : 11

„ ... astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul”.

Editorial. Isus este pacea noastră !

„Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa : Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif ; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt. Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii ; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis : „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt. Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale”. (Matei 1 : 18 – 21)

În timpul campaniei electorale din anul acesta, (2008) candidatului prezidențial John McCain i s-a cerut de către revista americană „Time” să împărtășească cititorilor viziunea a ceea ce înseamnă pentru el credința în Dumnezeu. În articolul pe care l-a scris, John McCain a început cu o istorie adevărată, care s-a întâmplat în timp ce fusese prizonier de război în Vietnam.

„În timp ce mă aflam într-una din închisorile vietnameze ca și prizonier de război, gardienii îmi legau strâns mâinile la spate cu o frânghie destul de lungă care, după aceea mi-o înfășurau în jurul gâtului, coborând-o apoi la glezne și forțându-mă astfel să stau într-o poziție foarte oboșitoare, cu capul între genunchi.

Nu odată, am fost lăsat și peste noapte în aceeași poziție care mă chinuia îngrozitor. Într-o noapte, unul dintre gardieni a intrat în celula mea și, cu degetul pe buze m-a atenționat să stau liniștit și să nu scot o vorbă. Mi-a slăbit strânsoarea frânghiei cu care eram legat, ușurându-mi astfel durerea. M-am relaxat și chiar m-am odihnit în acele ore de repaus.

Dimineața, foarte devreme, înainte de schimbarea turei, același gardian a venit din nou în celula mea și mi-a strâns la loc frânghia, fără ca măcar să îmi spună un cuvânt. Și asta s-a întâmplat ori de câte ori acest gardian era de serviciu.

Îi mulțumeam lui Dumnezeu că îmi trimisese acest înger, pentru a-mi alina durerile crunte ! Nu aveam nici o explicație la purtarea lui, dar am luat totul ca un semn al dragostei lui Dumnezeu pentru mine.

Cu circa o lună mai târziu, în ziua de Crăciun am fost scos afară în curtea murdară a închisorii, să „iau aer”. Deodată, în fața mea a apărut același gardian care îmi făcuse atâta

bine și care îmi alinase atâta durere prin gestul lui frumos. Tăcut, din nou fără a-mi spune un singur cuvânt sau a schița cel mai mic gest s-a apropiat de mine și, cu sandala lui, a făcut un semn pe nisipul din fața mea : era semnul crucii !

Am stat amândoi, pentru câteva momente, fără cuvinte, uitându-ne la crucea aceea și amintindu-ne de adevărata lumină a Crăciunului, care pătrunsese chiar și în întunerecul aceluiași lagăr de prizonieri de război din Vietnam”.

Apostolul Pavel le-a scris credincioșilor din Efes : „Dar acum, în Hristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.

Căci El este pacea noastră care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea, și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduiriile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace ; și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia” . (Efeseni 2 : 13 – 16) Înaintea Lui Dumnezeu nu contează naționalitatea, ci inima în care locuiește Isus !

De-ale copiilor ?

Odată, o învățătoare le-a cerut copiilor din clasa întâi să facă un desen în care să reprezinte un lucru pentru care ei sunt recunoscători.

S-a gândit că sunt puține lucruri pentru care ar putea fi recunoscători acești copii din cartierele sărace. Era convinsă că majoritatea dintre ei vor desena fazani sau mese pline cu mâncare...

Copiii au trecut la lucru și fiecare lucru concentrat la ceva. A uimit-o însă desenul pe care l-a făcut Dorinel : o simplă mână desenată copilărește. Dar mâna cui ?

Clasa a rămas impresionată de acea imagine abstractă. Unii și-au spus părerile.

„Cred că este mâna lui Dumnezeu care ne dă de mâncare”, a zis un copil.

„Un fermier” - a sugerat altul - „pentru că el crește fazani ...”

În final, în timp ce copiii lucrau încă la desenul lor, învățătoarea s-a apropiat de banca lui Dorinel și l-a întrebat a cui este mâna aceea. „Este mâna dumneavoastră, doamnă învățătoare”, a șoptit sfios copilul.

Ea și-a adus aminte că, mai mereu, în recreație, îl lua de mână pe Dorinel, un copil scund, sfios și singuratic, și mergea cu el afară, îndemnându-l să se bucure alături de colegi.

Făcea acest lucru și cu ceilalți copiii, dar pentru Dorinel gestul acesta însemna mult, cel mai mult, de aceea a considerat că trebuie să fie recunoscător. Și ea s-a simțit foarte mângăiată.

[Preluat de pe www.sfintisisfinte. Patrascu Damian]

„Mulțumiri lui Dumnezeu pentru toate lucrurile ; căci această este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi” .

(1 Tesaloniceni 5 : 18)

Rubrica sufletului nemântuit

Un frate ca acesta ...

Un prieten de-al meu pe nume Paul, a primit de la fratele lui, de Crăciun, un automobil. În Seara de Ajun, când Paul a plecat de la birou, un puști cu păr țepos se tot învârtea în jurul mașinii strălucitoare, admirând-o. „E mașina dumneavoastră, domnule?” întrebă el. Paul dădu din cap. „Fratele meu mi-a făcut-o cadou de Crăciun”. Puștiul rămase cu gura căscată. „Vreți să spuneți că v-a dat-o fratele și nu v-a costat nimic? Mamăăăă, ce n-aș da și eu să...”. Și ezită să mai continue. Bineînțeles că Paul știa ce vroia să spună puștiul. Că își dorea un frate ca acesta. Dar ce spuse puștiul îl năuci pe bietul Paul.

„Ce n-aș da”, continuă băiatul, „să pot să fiu și eu un frate ca acesta”. Paul se uită la băiat perplex, apoi adăugă deodată, „Vrei să te plimb cu mașina mea ?” „O, da, mi-ar plăcea”. După ce merșeră o bucată de drum, băiatul se întoarse către el cu ochii strălucind și spuse, „Domnule, vă supărați dacă mă duceți până în fața casei ?” Paul zâmbi puțin. Credea că știe ce vroia puștiul. Vroia să le arate vecinilor că a venit acasă într-o mașină mare. Dar Paul se înșela din nou. „Vreți să opriți acolo unde sunt treptele alea două?” întrebă băiatul.

Fugi în sus pe scări. Apoi la scurtă vreme Paul îl auzi întorcându-se, însă de data asta nu atât de repede. Își ducea în brațe micuțul frate infirm. Îl lăsa jos pe ultima treaptă, apoi se înghesuie nițel în el și îi arătă mașina. „Uite-o, Buddy, exact cum îți-am spus eu sus. Fratele lui i-a dat-o de Crăciun și nu l-a costat nici un șfanț. Într-o zi am să-ți fac cadou și eu una exact ca asta... apoi o să poți vedea cu ochii tăi toate lucrurile acelea drăguțe din vitrinele magazinelor de care îți tot povesteam”.

Paul ieși din mașină și îl luă pe puști și îl puse pe locul din față al mașinii. Fratele lui mai mare se așeză cu ochii strălucind lângă el și toți trei porniră într-o călătorie de zile mari. În acea seară din Ajunul Crăciunului, Paul a înțeles ce vroia să spună Isus când a zis : „Este o binecuvântare mai mare să dăruiești ...”. Dan Clark (Din Supă de pui pentru suflet, de Jack Canfield și Mark Victor Hansen, Ed. Amaltea, 1998)

Adevărata semnificație a Nașterii Domnului Isus

A fost odată, în vremuri deloc îndepărtate, într-un sătuc mic, o familie de țărani care avea doi copii.

Tatăl nu credea în Dumnezeu, și nu ezita să spună și altora ce simțea el în legătură cu religia și sărbătorile creștine, cum ar fi Nașterea Domnului Isus.

Soția lui credea însă în Dumnezeu, și ea și-a crescut copiii astfel încât să aibă credința în Dumnezeu și în Isus, în ciuda comentariilor lui negative, prin care se împotriva la orice.

Într-un ajun al Crăciunului încărcat de zapadă, soția și-a luat copiii la o slujbă creștină în satul în care locuiau. L-a invitat și pe el, dar a refuzat : „Prostii, dacă ar exista într-adevăr Dumnezeu, iar Isus ar fi Fiul Său, de ce L-ar fi trimis El pe pământ cu chip de om ? Dacă este Atoțputernic, de ce să se coboare El până la nivelul nostru ? Nu pot să cred așa ceva, n-are nici un înțeles !”

Așa se face că ea și copiii au plecat, iar el a rămas acasă. N-a trecut mult și vântul a început să bată mai zăpadă.

S-a așezat să se odihnească înainte de a aprinde focul, pentru a încălzi casa peste noapte.

Dar chiar atunci a auzit un zgomot puternic. Ceva a lovit fereastra. Apoi încă unul. S-a uitat afară, dar nu a putut să vadă prin viscol mai mult de câteva urme pe zăpadă. Când vântul s-a mai liniștit, el a mers afară să vadă ce anume a lovit fereastra. Pe câmpul de lângă casă a văzut un stol de găște sălbatice.

Se părea că ele zburau spre țările calde pentru perioada de iarnă când au fost prinse de viscol și nu au mai putut înainta.

Păsările s-au pierdut și au eșuat la ferma lui, fără mâncare și fără adăpost. Își mișcau aripile și zburau în jurul terenului în cercuri mici, orbite și fără niciun scop. Omul a dedus că unele găște s-au izbit de geam.

Țăranul, om cu inima caldă, iubitoare, s-a gândit că le-ar putea adăposti la ferma lui, de vreme ce nu puteau să mai zboare spre sud pe o astfel de vreme.

„Ferma ar fi un loc tare bun pentru ele să stea. Este călduroasă și sigură, ar putea să-și petreacă noaptea aici și să aștepte sfârșitul furtunii”. A mers până la fermă și a deschis larg ușile, apoi a așteptat, sperând că ele vor observa ferma deschisă și vor intra.

Găștele dădeau însă din aripi învârtindu-se fără nici un scop și se părea că nu au observat ferma și nici că și-au dat seama ce ar însemna aceasta pentru ele.

Bărbatul a încercat să le atragă atenția, dar tot ce a reușit a fost doar să le sperie, și ele s-au mutat mai departe.

Țăranul a intrat în casă și a ieșit apoi cu o bucată de pâine, a rupt-o și a făcut o dără de firimituri care să le conducă spre fermă. Dar ele tot nu au înțeles.

S-a dus în spatele lor și a încercat să le îndrepte spre fermă, dar ele s-au speriat și mai tare. S-au răspândit în toate direcțiile, numai spre fermă nu.

Nimic din ce a făcut nu le-a determinat pe găște să ajungă în locul unde le-ar fi fost cald și unde ar fi fost în siguranță.

„De ce nu mă urmează ?! Nu pot să vadă că acesta este singurul loc unde ele ar putea supraviețui furtunii ?”

Tot gândindu-se la asta și-a dat seama ca ele pur și simplu nu vor urma un om.

„Doar dacă aș fi unul de-al lor aș putea să le salvez !”, a spus el tare.

Atunci i-a venit ideea. A intrat în fermă, a scos una din propriile lui găște și a purtat-o în brațele sale până a ajuns în spatele stolului de găște sălbatice.

Apoi i-a dat drumul. Gâsca lui a zburat printre celelalte direct spre fermă și, una câte una, celelalte găște au urmat-o spre acel loc sigur.

Bărbatul a rămas tăcut pentru un moment în timp ce cuvintele pe care le-a spus cu câteva minute mai ră devreme i-au revenit în minte :

„Doar dacă aș fi unul de-al lor, atunci le-aș putea salva !”

Apoi s-a gândit la ceea ce i-a spus soției mai devreme :

„De ce Dumnezeu s-ar fi smerit atât pe Sine ca să vină pe pământ și să trăiască în trup de om ?”

Dintr-odată, totul a avut sens. Aceasta e ceea ce a făcut Dumnezeu. Noi am fost ca găștele – orbi, pierduți, disperați. Dumnezeu l-a trimis pe Fiul Său ca să ne arate calea și să ne salveze.

„Aceasta este adevărata însemnătate a Crăciunului !” Privirile i s-au luminat când a înțeles. În timp ce viscolul se potolea, sufletul lui a devenit liniștit contemplând acest minunat gând.

Ani de îndoială și necredință au dispărut ca și furtuna trecătoare. A îngenuchiat în zăpadă și a rostit prima rugăciune din viața lui :

„Mulțumesc, Doamne, că ai luat chip de om și ai venit să mă scoți din furtună !”

Sărbători fericite !

Dumnezeu să-ți lumineze toată ființa !

Bucură-te de adevărata semnificație a

Nașterii Domnului nostru Isus Hristos ...

alături de toți cei pe care îi iubești !

Cum pot fi mântuiți ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat :** „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus :** „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) **„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”**